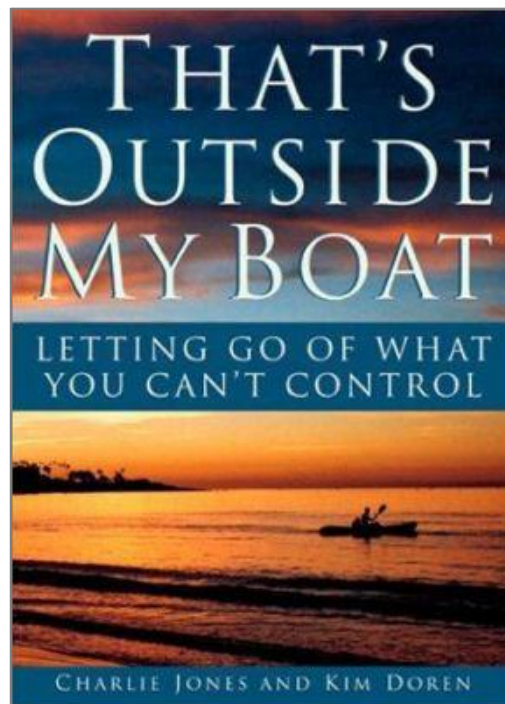

TO POZA MOJĄ BURTĄ

Jak odpuścić to, nad czym i tak nie masz kontroli

Charlie Jones and Kim Doren
Andrews McMeel Publishing, 2013

- Skup się na tym, co możesz kontrolować, a nie na tym, czego nie możesz.
- Odnosząc się do porównania wioślarza olimpijskiego, zwróć uwagę co jest „wewnątrz twojej łodzi” i zignoruj to, co jest „poza burtą”.
- Przestań martwić się o rzeczy, które i tak są poza twoim zasięgiem, a skoncentruj na tym, co realnie możesz ogarnąć.
- Nie tylko akceptuj trudności, obecne w twoim życiu, ale celebryj je, ucz się na nich, wzrastaj na nich i zmień negatywne zdarzenia w pozytywne.
- Bądź optymistą i miej wiarę w siebie.
- Niezależnie od tego, jak ciężko może być, nie przestawaj się starać. Pozwól dobrym rzeczom się wydarzyć.
- Nie możesz zmienić przeszłości, więc zapomnij o niej. Możesz wyłącznie kształtować przyszłość.
- Ignoruj dystraktory, skup się na swoich celach.
- Może ci się wydawać, że nie masz żadnych możliwości, ale to nieprawda. Życie oferuje wiele opcji wyboru.

Czego się nauczysz:

- Jak stosować strategię "poza moją burzę"?
- Jak wioślarze olimpijcy, profesjonalni lekkoatleci, szefowie i inni ludzie z powodzeniem stosują tę strategię, żeby osiągnąć sukces i szczęście?

Streszczenie

Co mają wspólnego wioślarze olimpijcy, prezenter radiowy, sternik okrętowy, odkrywca, i projektant pola golfowego? Wszyscy stosują tę samą zasadę: Nie przejmuj się tym, czego nie możesz kontrolować, skup się na tym, co jest w twoim zasięgu. Tak jak wioślarze, ludzie, którzy wygrywają, nie przejmują się tym, co „poza burzę” i zwracają uwagę wyłącznie na to, co wewnątrz ich łodzi. Charlie Jones i Kim Doren przedstawiają zbiór 55 anegdot, napisanych przez cały przekrój ludzi, którzy zastosowali tę filozofię i osiągnęli wielki sukces. Większość z nich to opowieści zniewalające i wyraziste, co sprawiło że całość jest zbiorem ciepłym, przyjemnym i miłym do czytania.

Nie martw się wiatrem

W 1987 roku mistrzostwa świata w wioślarstwie odbyły się na morzu w pobliżu Kopenhagi, a warunki były stale trudne z uwagi na mocny wiatr. Z jednej strony rząd wysokich drzew chronił wioślarzy na pierwszym torze od zwykłej wichury, ale to tor szósty, na otwartej przestrzeni, zbierał największe żniwa. Na tym torze, zewnętrznym, wioślarze musieli walczyć nie tylko z mocnym wiatrem, ale też z ogromnymi falami, które ten wiatr generował.

W dniu finału wiatr formował 18-calowe fale na linii startu. W przedostatnim wyścigu drużyna holenderskich wioślarek miała nieszczęście płynąć szóstym torem. W ramach protestu przerwały wiosłowanie 300 metrów przed końcem, krzycząc na urzędników i wykonując wrogie gesty w kierunku kamer telewizyjnych.

Drużyna amerykańek płynęła torem szóstym podczas finału, ale nie protestowała. Pomimo „przegranej” pozycji i pomimo, że pozostawały daleko w tyle za drużynami sowieckimi i wschodnioniemieckimi, po 500 metrach wyszły na prowadzenie. Skończyły jako drugie, za Rumunkami, które wyprzedziły je tuż przed końcem wyścigu.

Po wyścigu amerykańki powiedziały, że nie skupiały się na silnym wietrze ani falach. Zamiast tego, skupiły się na Betsy, swojej sterniczce. „OK – dyrygowała – jesteśmy na tysięcznym metrze i mamy trzy siedzenia (długość trzech miejsc siedzących z pokładu) do Rosjanek! Jeszcze trochę! Posuńmy się o kolejne dwa.” Amerykańskie wioślarki udowodniły wartość bycia skupionym na tym, co możemy kontrolować i ignorowania tego, czego kontrolować nie możemy.

Wielcy wioślarze trzymają się tego, co na pokładzie. Cała reszta jest zbędna. Kolejne anegdoty pokazują, jak przedstawiciele różnych zawodów i ludzie z różnym zapleczem skupili się na tym, co wewnątrz ich łądzi i wyrzeźbili własne filozofie wygranej, żeby zwyciężyć wobec bardzo trudnych wyzwań.

Przedsiębiorcy na wzburzonym morzu: określ swój własny kurs

Biznesmeni z Los Angeles, Bernie Marcus i Arthur Blank świetnie poradzi sobie z prowadzeniem firmy „the Handy Dan Home Improvement Centers”. Zrealizowali 155 milionów dolarów brutto rocznej sprzedaży. Wtedy to Sandy Sigilof, dyrektor spółki matki wobec Handy Dan, zwolnił ich. Decydując się nie stać w miejscu i skupić na tym, co mogą kontrolować, postanowili otworzyć dyskont oferujący sprzęty gospodarstwa domowego. Poprosili teksańskiego magnata, Ross’a Perto, byłego kandydata na wiceprezydenta, o inwestycję rzędu dwóch milionów dolarów w zamian za obietnicę 70% udziału w zyskach. Odmówił im. Znaleźli jednak innych inwestorów i otworzyli Home Depot. Gdyby Perot zainwestował, jego dwa miliony byłyby warte 58 miliardów.

Kiedy David Wolper wypuścił mini-serial telewizyjny “Roots”, nie miał żadnego wpływu na to, jak sieć ABC zarządzała emitowanymi programami. Freddy Silverman, reprezentujący ABC poinformował go, że kolejne odcinki Roots będą emitowane dzień po dniu, bez przerwy. Wolper sądził, że to najgorszy możliwy scenariusz, ale nie miał na to żadnego wpływu. Tym niemniej emisja serialu dzień za dniem okazała się świetną decyzją. Roots zagościł na liście telewizyjnych hitów, ponieważ „był na antenie każdego dnia”. Historia Wolper’a jest świetnym przykładem tego, jak nieoczekiwane fale mogą ponieść cię ku sukcesowi.

Z boiska piłkarskiego: kontroluj to, co w twoim zasięgu

Kiedy w 1991 roku Reggie Rivers dołączył do Denver Broncos jako niezrzeszony żółtodziób, nie sądził, że będzie z tego drużyna, jednak już w swoim drugim był rozgrywającym. W jego trzecim sezonie agent drużyny zaangażował innego rozgrywającego, Roberta Delpino. Pomimo, że Rivers grał lepiej od Delpino, Broncos posadzili go na ławce, a do gry zaangażowali lepiej płatnego Delpino. Na początku Rivers nadąsał się i trochę opuścił w treningach. Po dłuższym przemyśleniu jednak zaczął znów dawać z siebie 100%. Po tym, jak zdecydował, że będzie kontrolował tylko to, co jest w zasięgu jego kontroli, doświadczył swojego najlepszego sezonu piłkarskiego i zagrał w Pro Bowl jako gracz specjalny. Nauczył się, że „można kontrolować to, jak reaguje się na decyzje innych”.

W 1974 roku stacja radiowa w San Diego, KGB, zatrudniła świeżego absolwenta college'u, Teda Giannoulasa, za 2 dolary za godzinę, żeby występował jako Kurczak – Maskotka podczas meczy bejsbolowych San Diego Padres. Pomimo, że nie miał żadnego doświadczenia jako komik, odpowiadało mu to, że może schować się pod niewygodnym, ciężkim kostiumem kurczaka i wygłupiać się przed fanami drużyny. Nie miał kontroli nad żadnym aspektem swojej pracy. Chciał nawiązać współpracę z dużą radiostacją, to były początki i pracował bardzo ciężko. Właściciel Atlanta Braves, Ted Turner, zaoferował mu 50 000 dolarów za porzucenie Padres i rozpoczęcie pracy dla Braves. Kiedy KGB dowiedziało się o tym, zdecydowali się przedstawić jednakową propozycję. Turner jednak podwoił ją. Będąc lojalnym wobec swojej drużyny Giannoulas zdecydował się zostać w San Diego. Ray Kroc, właściciel Padres, dał mu premię w wysokości 10 000 dolarów – wszystko to dla człowieka w kostiumie kurczaka, który był zdeterminowany ciężko pracować każdego dnia. Jak mawia, „możesz liczyć na etykę swojej pracy”. Biznes sportowy to przedsięwzięcie cykliczne – dobrze wie o tym George Montgomery, były prezes i dyrektor zarządzający TaylorMade Golf. W 1998 roku interes golfowy podupadł o jakieś 20% po pięciu latach intensywnego wzrostu. Liderzy nie mogą kontrolować takich okoliczności, mogą za to robić założenia dotyczące planowanego ryzyka inwestycyjnego, przychodowego i... wydatków.

“Nigdy nie trać z pola widzenia miejsca, w którym chcesz wylądować”

Zbyt wielu menedżerów skupia się na drobiazgach, mówi Candy Lee, prezes Troll Communications. Menedżerowie lubią przywiązywać uwagę do nieistotnych szczegółów, które mogą być łatwo kontrolowane. Lee wierzy, że drobiazgi powinny być poza burtami menedżerów, a oni sami powinni koncentrować się na obrazie całości, na przykład na upewnieniu się, że ich łódź płynie we właściwym kierunku. Dla menedżerów to jest właśnie to, co kryje się pod hasłem „bycia we własnej łodzi”.

“Bądź gotów zmienić kurs”

Po narodzinach trzeciego dziecka Tom Sheridan i jego żona zdecydowali się na pewne zmiany. Sheridan miał pracę, którą uwielbiał, jako felietonista sportowy. Jego żona była fizjoterapeutką. Ktoś jednak musiał zostać w domu z dziećmi. Sheridan został “Panem Mamą”. Odkrył, że “zmiana kursu ma swoje zalety” i ta konkretna okazała się świetnym posunięciem dla niego. Prowadził cotygodniową audycję radiową i zaczął dorywczo pisywać dla gazet. „Stopniowo, przez wyrzucanie mojej dawnej kariery za burtę i odpuszczanie wątpliwości – mówi Sheridan – zbudowałem sobie nową, nawet lepszą łódź.”

Cameron Hall był szefem produktów konsumenckich na całym świecie agrochemicznego giganta Monsanto. Awansowano go, ale nie podobało mu się nowe stanowisko. Oszedł więc. Sam Hall mówi, że zwolnił samego siebie. “Nie bój się zmieniać łodzi” – radzi. Następnie zatrudnił się w E-Trade Canada, po niecałych dwóch latach znów się zwolnił. „Jeśli czujesz się uwięziony w swojej łodzi, możesz odejść... w każdej chwili. Na dzisiejszym rynku masz o wiele więcej

możliwości, niż ci się wydaje. Jesteś w swojej łodzi, ale możesz być w dowolnej innej w ciągu sekundy.

Srebrny medalista w żeglarstwie: płyn własną łodzią

Podczas olimpiady w Sydney w 2000. roku J. J. Isler, amerykańska brązowa i srebrna medalistka w żeglarstwie, zorientowała się, że za bardzo przejmują się trzema pozostałymi drużynami, konkurującymi z amerykankami o drugie miejsce. Zmieniła więc orientację. „Dotarło do mnie, że cokolwiek stanie się podczas wyścigu, powinnam się zrelaksować i cieszyć chwilą.” Tak też zrobiła i wygrała srebrny medal. „Kiedy oczyściłam umysł, żeby poświęcić więcej czasu wzorom, dyktowanym przez wiatr, zamiast martwić się o resztę, mogłam wreszcie zacząć patrzeć w kierunku, w którym podążaliśmy.”

Dla aktora i mówcy motywacyjnego Toma Sullivana widzenie rzeczy zawsze było poza burtą: urodził się niewidomy. Kompensuje to sobie używając pozostałych zmysłów i nauczył się „celebrować zawartość swojej łodzi”. Każdego przeciętnego dnia jego pies przewodnik – Partner – liże go po twarzy w ramach budzenia. Następnie Sullivan rozkoszuje się zapachem świeżego oceanu przy Santa Ana, podczas gdy Partner prowadzi go na plażę. Dzięki swojemu nieprzeciętnemu słuchowi wyczuwa „15 rodzajów fal” i podziwia „aplauz tłumu” lwów morskich, kiedy biega z Partnerem wzdłuż wybrzeża. Nie może nic zrobić ze swoją ślepotą, koncentruje się więc na tym, co może kontrolować. Mówi o sobie: „Jestem krzepkim żeglarzem na swojej łodzi, i kocham to.”